

vedkommende Bestyrere eller Inspektorer for Universitetets zoologiske Museum, affattede efter samme Principer, som de Indberetninger, der tidligere kun indsendtes for de grevelige Moltkeske Afdelinger af Museet. For at disse Indberetninger kunde stifte den fulde, tilsigtede Nytte, og for at Adgangen til at blive bekendt med Virksomheden ved Museet kunde være let tilgængelig, ansaa Ministeriet det for rettest, at disse Indberetninger, enten in extenso eller i Uddrag, optoges i Aarbøgerne, samt at en lignende Foranstaltning blev truffet med Hensyn til de øvrige under Ministeriet hørende videnskabelige Samlinger, og begjærede derfor under 26. Jan. 1876 Konsistoriums nærmere Forslag om, hvorledes Foranstaltningen paa den hensigtsmæssigste Maade vilde være at iværksætte. I Skrivelse af 25. April bemærkede Konsistorium, at det strax, da Aarbogens Udgivelse tog sin Begyndelse, havde været betænkt paa at optage i denne Beretninger om de videnskabelige Samlinger, idet det havde haft ganske den samme Anskuelse om denne Foranstaltnings Hensigtsmæssighed, som Ministeriet nu havde udtalt. I Overensstemmelse hermed var der ogsaa gaaet frem ved Aarbøgerne for 1871—73 og 1873—75, for saa vidt enten Bestyrernes af andre Grunde afgivne Indberetninger kunde benyttes, eller Bestyrerne imødekom den af Aarbogens Udgiver til dem rettede Opfordring om at meddele slige Beretninger til Aarbogens Brug. I Anledning af Ministeriets Skrivelse havde nu Aarbogens Udgiver udbedt sig Udtalelser af de forskjellige Samlingers Bestyrere angaaende den paatænkte Foranstaltnings Iværksættelse, og det fremgik af disse Udtalelser, at Foranstaltningen i det hele havde vundet Tilslutning hos Bestyrerne, om end dens Iværksættelse for enkelte mindre Samlingers Vedkommende var anset for at være uden synderlig Interesse. Noget mere afvigende vare Meningerne med Hensyn til det Spørgsmaal, om Beretningerne skulde meddeles aarlig eller periodisk for flere Aar ad Gangen. Forslaget fra Museumsraadet for det zoologiske Museum forenede begge disse Fremgangsmaader, idet det foreslog kortere, aarlige Beretninger og udførligere efter større Mellemrum. Konsistorium ansaa det derfor for naturligt at slutte sig saa nær som muligt til Bestyrernes Forslag. En fuldstændig Ensartethed, være sig med Hensyn til Tiden, som Beretningerne skulde omfatte, eller med Hensyn til Affattelsens Plan i øvrigt turde det næppe være rigtigt ubetinget at stille sig som Formaal, idet Forholdene kunde være forskjellige. Den Ensartethed, som Forholdene tilstedede, vilde naturlig komme af sig selv, naar Aarbogen gjorde Beretningerne tilgængelige for alle, fremkaldte Sammenligninger og afgav Forbilleder. Konsistorium foreslog da, at det fastsattes som Regel, at der i Aarbøgerne optages Beretninger fra Bestyrerne over de forskjellige, under Universitetet og den polytekniske Lærestanstalt hørende, videnskabelige Samlinger, samt at disse Beretninger i Almindelighed meddeles aarlig, men at det tillades, hvor Forholdene gjørelse det ønskeligt, at Beretningerne meddeles med længere Mellemrum, der dog ikke maa udstrække sig over 5 Aar i det højeste. Dette Forslag bifaldtes af Ministeriet under 3. Maj.

II. Det akademiske Lærersamfund.

Foranlediget ved, at et Fakultet havde besværet sig over, at en Professor udeblev fra et Fakultetsmøde, i hvilket en Sag, hans særlige Fag vedrørende, skulde forhandles, har Konsistorium under 13. Juli 1876 tilkjendegivet vedkommende, at det gjælder som almindelig Regel, at Universitetslærerne ere pligtige at

deltage i Møderne af det Fakultet, hvortil de høre, med mindre de hindres deri ved lovligt Forfald, og at det selvfølgelig er af saa meget større Vigtighed, at denne Pligt opfyldes af den Universitetslærer, der er særlig sagkyndig i den Sag, som foreligger til Behandling.

— Efter at en Interessent i Professorernes Enkekasse paa Grund af Svage-
lighed var afgaaet som Professor ved Universitetet, forespurgte Eforus sig skriftlig
hos ham, om han ønskede at vedblive som Interessent*), men modtog herpaa intet
Svar. Da den paagjældende Interessent var ugift, antog Eforus, at han ikke næ-
rede noget saadant Ønske, og lod ham derfor udgaa af Kontingentlisten. Han ind-
traadte imidlertid senere i Ægteskab, og henvendte sig da til Eforus for at erfare, om
han ikke igjen kunde indtræde i sine tidligere Rettigheder, idet han anførte, at Grun-
den til, at han ikke havde besvaret Efori Forespørgsel var den Melankoli, hvoraf
han den Gang led. Eforus forelagde Sagen for Konsistorium, der i denne Anlød-
ning sammenkaldte et Møde af Interessenterne. Paa dette, der afholdtes den 7.
Oktbr. 1875, blev det besluttet ved Enkekassens Eforus at foreslaa den paagjæl-
dende, at Spørgsmaalet, om han endnu var Medlem af denne Enkekasse, skulde
voldgives til Afgjørelse af en uden for staaende Tredjemand, hvem Universitetets
Rektor og han selv maatte blive enige om at vælge, og at det tilkjendegaves ham,
at det, hvis han skulde vægre sig ved at voldgive Spørgsmaalet paa denne Maade,
maatte overlades til ham at gjøre sin mulige Ret gjældende ad Rettens Vej.

— En Docent ønskede i Novbr. 1875 at indtræde som Interessent; men da
han ikke saa sig i Stand til i Øjeblikket at udrede det bestemte Indskud, anholdt
han om Udsættelse med Indbetalingen til 11. Juni Termin 1876. Konsistorium
udtalte i Skrivelse til Eforus af 16. Novbr. 1875, at det havde Betænkelighed ved
at indrømme en Begunstigelse uden for Fundatsens Bestemmelser, men henlede
Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Tillæget til Fundatsens § 3 jfr. § 4, der gav
den paagjældende Ret til rentefri Udsættelse med Indskuddet i 6 Maaneder.

— Opgjørelsen af Enkekassens sandsynlige Status for 1876 gav følgende
Resultat:

Kassen ejede:		Kassen skyldte:	
Rentebærende Kapital..	114,149 Kr. 60 Ø.	Pensioner til 44 even-	
Kontingenter af 42 gifte		tuelle Enker	63,553 Kr. 80 Ø.
og 11 ugifte Interes-		Pensioner til 21 ak-	
senter	28,014 — 80 -	tuelle Enker	68,697 — 60 -
	<u>142,164 Kr. 40 Ø.</u>		<u>132,251 Kr. 40 Ø.</u>

Der blev herefter et sandsynligt Overskud af 9,913 Kr. og hvis Kontingentet atter
blev nedsat til 50 Kr., et Overskud af 5,243 Kr. 90 Ø. Med et Kontingent,
som hidtil (60 Kr.), vilde der for 1876 sandsynligvis blive et Overskud af 1,734 Kr.,
og hvis det nedsattes til 50 Kr., et Overskud af 1,259 Kr., eller fuldstændig
Pension til 3¹/₂ Enke. Konsistorium vedtog derefter, i Henhold til Enkekassens
Interessenters Beslutning af 9. Juni 1873 (Univ. Aarb. 1871—73 S. 16), at
Kontingentet fra 11. Juni 1876 at regne skulde nedsattes til 50 Kr.

*) Jfr. Tillæg til Fundatsen for Professorernes Enkekasse § 5 mbr. 2 (Lindes Medd.
1849—56 Side 242) sammenholdt med Fundatsens § 18 (ib. Side 240).